

Forfatter: Rosenørn, Ingeborg Christiane

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1848-03-28)

Citation: Rosenørn, Ingeborg Christiane: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1848-03-28)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 64. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000037.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Amalienborgd. 28de Marts 1848.

Kjære Etatsraad Ingemann!

Med den hjerteligste Taknemlighed har jeg modtaget Deres skønne Sørgetale over vor uforglemmelige Konge, hvem Herren kaldte til fig i et saa beleiligt Øieblik. Maa vi ikke takke Gud at endog vor Sorg over Hans Bortgang havde Rum, og uforstyrret Ro for alle Ufredens Tanker, inden den Storm reiste sig fom nu brnser hen over Europa. Den elskelige Christian den Ottende var Fredens Mand og alle gode Anders Ven. Han drog bort i Fred til Salighedens Egne! Men hvorledes vilde Hans milde Hjerte have fundet fig i de haarde Forholdsregler fom nu maa gribes — hvorledes kunde Hans kongelige Høihedssind have bøiet fig under Nødvendigheden af paatvungne kraftige Raadgivere ved sin Side? Naar man eftersporer vor Herres Veie med de skrøbelige Mennesker, saa seer man med Beundring hvorledes, i Hans vise Styrelse, Hjul og Drev skulle passe til hinanden.

Det er en forunderlig Bevægelsens Tid! hver Dag, hver Time næsten, bringer nye overraskende Efterretninger. Hvad siger man hos Dem til Alt det her skeer. Mange — i de høiere Classer her i Byen — ere vrede paa Bardenfleth, som om Han kunde have stemmet fig mod Tidens vældige Strøm. Jeg trver vi maa takke ham, at Han har været med at fætte den ene Dæmning, der endnu, med Guds Bistand — i nogen Tid kan modstaae det lavere Democraties altopslugende Bølger. Vi takke Bardenfleth og de ny Ministre, næst Gud, at intet Blod er flydt i Gaderne, at ingen uværdig Handling har plettet den nye Friheds Banner. At Grev Wilhelm Moltke yder det nye Ministerium sin Bistand beviser Hans Wdelfinds. 65og sande Fædrelandskjærlighed. Hans Navn er en Garanti for Alle der ønske det gode Bestaaende Varighed. i Grev Knuths folkelige Sindelag er bekjendt, og Hans Dygtighed. Tschierning, hvis Optræden vakte størst Forundring, viser sig allerede at være Øieblikkets rette Mand. Der er Kraft t Hans Foranstaltninger, Tiden kræver Jil og tillige Besindighed; man figer Han har allerede udrettet Meget. Lehmann er reist til London og Paris, for at skaffe os Bundsforvandte — mere yndede end Russerne.

Jeg har besøgt vor gamle Ven Stemann: Han saae munter og vel ud, skjøndt Han sad med indsvøbte Been i i sin Lænestoel. — „Jeg vilde just ikke have føgt min Afskeed, men naar man giver mig den, saa kan jeg ved mine 84 Aar være vel tilfreds dermed.“ Jmellem os sagt, haaber jeg at Staten ikke skal savne Hans vife Raad, skjøndt de ikke mere lyde gjennem Hans Mund. Men Han maa jo ikke synes Bardenfleths Ven, ligeover for de andre afskedigede Ministre. Hans Raad veilede ogsaa mig, med Hensyn til min elskede Dronnings Stilling, der i dette Øieblik ikke er gunstig. Kongen er meget god og venlig imod hende, men Folkestemningen er svært imod, paa Grund af hendes Brødres Opstand — for ikke at sige Forræderie. Massen af Folket der endnu altid bevæger sig i uroltge Hobe paa Gaden om Aftenen, har havt Dronningen eu Demonstration tiltænkt. Den er hidtil blevet afvendt, Gud være evig lovet. Dronningen har ogsaa virksomme Venner i alle Klasser. Stemann raader at Hun maa forblive rolig her i Palaiet, og for Alting ikke fjerne sig — man vilde sige, Flugt tilkjendegiver Skyld. Hun er, Gud være priset, fattet og rolig, og mild stemt selv imod dem der vilde hende ilde, hun begriber nu Grunden til deres Uvillie.

5

s. 66Min Dronning har paalagt mig at takke Dem venligst for det Tilsendte — saavel Tale som Sang. Det er hendes Trøst og bedste Opmuntring at læse Alt det i Hædrende som siges til hendes elskede Vens dyrebare Eftermæle.

Maa jeg ogsaa sige Dem ret hjertelig Tak for de venlige Linter fom ledsagede Deres Gave. Jeg anbefaler mig fremdeles til Deres og Lucies kjærlige Erindring. Lad Dem ikke skræmme af Rygter fra Amalienborg, som endog ængste vore Venner i Byen. Det lyber altid Værre i Afstand. Gud vit være med den fromme Dronning og hendes tro hengivne Omgivning. Men smertelig er hendes Stilling nu til Brødrene, fom ikke have villet deres eget Vel, og ikke have havt Skaansel for Søsteren. Endnu engang anbefaler fig Dem hengivenst Deres taknemlig forbundne

I. C. v. Rofenørn.